

Ти тихо так схилилась на плече...

Анатолій Клименко

Ти тихо так схилилась на плече,
мене торкнувшись теплою щокою.
Притислась і мовчала от і все,
а я волосся пестив лагідно рукою.

А що слова, коли душа щемить.
Що мовить можна в сутінках тривоги,
коли у грудях ніби жар горить,
а далі щоб куди іти — уже нема дороги.

Важливо так у тишу зазирнуть, —
відчутти те живе, що не згасає.
І ті слова, що не звучать почуть,
і зберегти тепло, що душу зігріває.
10.05.2025